

stærke grupper på arbejdsmarkedet, der kommer til at vinde på bekostning af de svage grupper, og det bliver kun en midlertidig gevinst for den stærke gruppe.

Problemet er, at arbejdsløshedsforsikring adskiller sig fra bilforsikring og den slags forsikringer. Hvis de stærke grupper på arbejdsmarkedet, de, der har en lille risiko for at blive ledige, begynder at melde sig ind i a-kasser med lav forsikring, er det starten på en marginalisering af de svage grupper i samfundet, ligesom de unge mænd under 25 år har det med bilforsikringen.

Men forskellen mellem bilforsikring og arbejdsløshedsforsikring er, at samfundet ikke vil acceptere denne marginalisering af beskæftigelse med høj ledighedsrisiko, og så må samfundet gå ind med flere tilskud fra staten til a-kasserne. Vi ender i den samme situation som før, hvor lavrisikogruppen så i stedet betaler højrisikogruppen over skatterne, altså status quo.

Samtidig mistes gevinsten ved, at a-kasserne kan gøre en aktiv beskæftigelsesindsats over for deres medlemmer på grund af det indgående kendskab til faget. Det danske forsikringssystem bliver ikke bedre af tværfaglige a-kasser, tværtom, men man kunne da forestille sig andre tiltag, som kunne forbedre det. Hvad med muligheden for tillægsforsikring til dem med de høje lønninger? Der bør måske tages mere hensyn til lønforskellen i forsikringssystemet.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg synes, vi her er præsenteret for et vældig godt forslag, som giver den frihed, som jeg synes man har brug for inden for dette område. Jeg synes sådan set, det er lidt ærgerligt, at man under debatten fra visse regeringspartiers side alligevel fornemmer en ret positiv indstilling over for forslaget, når der ikke vil være mulighed for at finde et kompromisforslag, så man på forskellig vis kunne imødekomme et sådant forslag.

Hvad er det, forslaget lægger op til? Det er jo faktisk det, som jeg tror vi alle sammen her i Folketinget håndhæver meget højt, nemlig friheden og netop friheden til også at kunne gøre nogle ting, som ikke ligger i præcise, faste rammer.

Dette med antallet af medlemmer kan der nok ikke være nogen tvivl om. Det vil stadig væk være et meget passende antal.

Men det, jeg kunne godt tænke mig at spørge arbejdsministeren om, er, hvorfor regeringen egentlig har lagt sig fast på en afvisning af forslaget, når man kan se, at Kristelig Arbejdsløshedskasse i realiteten har et forslag, der er meget lig det, vi behandler her i dag.

Man kan jo godt foreslå en minister noget, og jeg synes godt, at ministeren kunne holde en form for et lille samråd med alle ordførerne og så se på, om der dog ikke var en mulighed for bare en gang imellem at kunne enes om nogle ting, som man sådan fornemmer at der faktisk ikke er den helt store uenighed om.

Derfor vil jeg slutte med denne lille appel til arbejdsministeren og så i øvrigt takke dem, der har fremsat forslaget. Det er et meget let og enkelt forslag, som så skal udmøntes på et senere tidspunkt, hvis regeringen kunne bestemme sig til at være lidt mere imødekommende, end den har været hidtil i denne sag.

Helge Sander (V):

Det er desværre et dårligt budskab, der udgår fra Folketinget i dag efter denne forhandling, for tager man de forskellige ordførerindlæg for pålydende, viser det sig, at der ikke er flertal for at give de danske lønmodtagere denne frihed. Men hr. Poul Nødgaards ordførerindlæg kommer jo nok sandheden nærmest, og når vi kommer frem til det resultat, er det ene og alene af den grund, at Socialdemokratiet sidder tungt og godt på Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne, for inderst inde er jeg ikke i tvivl om, at begge disse partier udmærket kunne støtte forslaget, hvis ikke vi havde den regeringskonstellation, vi har; men det har vi nu engang, og så kender vi godt spillereglerne.

Ærgerligt nok må vi altså notere, at det blev et nej, men vi vil fortsætte, og jeg er overbevist om, at vi også vil fortsætte med at gå i dybden med nogle af de problemstillinger, som er blevet remset op her fra talerstolen i dag i forbindelse med a-kassernes virksomhed.

Jeg vil gerne gentage noget af det, som jeg nævnte i mit ordførerindlæg, nemlig i relation til arbejdsministerens bemærkninger om, at det ville få helt uoverskuelige konsekvenser for den danske model, hvis det var således, at man ikke havde sammenkædningen mellem det faglige og a-kasserne.

Jeg forstår det simpelt hen ikke, og derfor vil jeg gerne bede arbejdsministeren om at uddybe det, for jeg er overbevist om, at der er flere andre, der er i samme situation som jeg selv. At